נח:

מאי שנא מהא דתניא מאשתי נשים שנתעסקו

בצפור אחד ואין בו אלא כסלע דם ונמצא

כסלע על זו וכסלע על זו שתיהן ממאות שאני

התם דאיכא סלע יתירה ת"ר בלבשה שלשה

חלוקות הבדוקין לה אם יכולה לתלות תולה

ואפילו בתחתון יאין יכולה לתלות אינה תולה ואפי, בעליון כיצד עברה בשוק של

מבחים תולה אפילו בתחתון לא עברה בשוק של מבחים אף בעליון אינה תולה: כותני

יותולה בכל דבר שהיא יכולה לתלות שחמה

בהמה חיה ועוף נתעסקה בכתמים או

שישבה בצד העסוקין בהן יהרגה מאכולת

הרי זו תולה בה עד כמה תולה רבי חנינא

בן אנמיגנום אומר יעד כגרים של פול ואף

ע"פ שלא הרגה סיותולה בבנה או בבעלה

יאם יש בה מכה והיא יכולה להגלע ולהוציא

דם הרי זו תולה מעשה באשה אחת שבאת

לפני ר"ע אמרה לו ראיתי כתם אמר לה

שמא מָכה היתה בוָך אָמרה לוֹ, הן וחיתה

אמר לה שמא יכולה להגלע ולהוציא דם

אמרה לו הן יומהרה ר"ע ייראה תלמידיו

מסתכלין זה בזה אמר להם מה הדבר קשה

מסורת הש"ם

 ה) [מוספמה דמקוחות פייבן,
 ב) [לייל אינה], ג) [לעיל יע:],
 ד) [שס],
 ה) [לעיל יע:],
 חלין נה. ע"ש,
) [לעיל יע:],
 ח) [פירש" בפ' אין לדין (בילה כה:) שהוא מין קיטנית עגול כמין עדה ול מין קיטנית עגול כמין עדה ורחב כמעה קטנה כרץ, ע) קרומות פ"ח מ"ב, וברלתות כו:) [צ"ל והאין, ל) [ברכות כו: יש"כן, ל) וחולין נה. ע"שן, מ) ל"ל וה"ה,

תורה אור השלם 1. ואשה כי תהיה זבה דם וְאַשְּׁהְיבּ וּתְשְּׁרְהַ שְׁבְעַת יְמִים תְּהְיָה בְּנְדְּתָה וְכָל הַנגַע בָּה יִטְמָא עַד הָעֶרֶב: ויקרא טו יט

הגהות הב"ח

(h) רש"י ד"ה או שטעם וכו' אבל אמרו לו טמא היית יקנתוט יטינט יטנגיומט. (ב) תום' ד"ה ולדבריו אנו:

לעזי רש"י

הגהות הגר"א

[א] גמ' ולדבריו אנו מודים

אפלשטור"א. .ואפלשטר"א]. רטייה

מוסף רש"י

הרגה מאכולת. אשה הרואה כתם נצגדה, אם הרגה מאכולת תולה בה, ואי השיא הא שיעור כתם כגרים מוד ומחרולם רולי החי לח ועוד, ומחכונת כולי החי נח הוי, כדאמר (לעיל יד:) בעינן כגריס ועוד, לאפוקי מדם מאכולת, לא קשיא, ההיא לר׳ חנינא בו אנטיגנום הא לרבנו מינת כן מנסיגנוס ימו נוכק דלא בעי האי שיעור (דעיד יש:). ותולה. כממה, בבנה ובבעלה. אם יש בהן מכם שמא נטף עליה כששוכבין יחד שם). מעשה ותלה ר"מ. נתם). מצשר הזרה ב. כתם, בקילור. אנפלטט"ר ואדום הוא ונתעסקה זו ולעיל יט: ב.). כל שיעורי ולמים להחמיר. חכמים להחמיר. אי תלומלם חומרא הוא שערינהו במלומלם, ואי מלומלם קולא שערינהו בשוחק, חוץ בתנחתנט, חלי תנחתנט קותו שערינהו בשוחק, חרץ מכגרים של כתמים להקל. ששנינו דהרואה כתם של דם בנגדה כגרים טמא, דמספקינן לה בדם נדה, אע"ג דכי משערת ליה מע"ג לכי נוטערת כיה במצומנס חומרא הוי, לא הויא טמאה אלא ביותר בתנותנם חותרת הזי, נח הויא טמאה אלא ביותר מכגרים, אבל כגרים עלמו מחזקינן ליה בדם מאכולת, והיינו להקל, דאע"ג דכגרים שעורו, בעינן כגריס ועוד, וטעמא משום דכתמים עלמן דרבנן, דמדאורייתא עד דרבנן, דמדאורייתא עד דחזיא מגופא, כדכתיב דם סיה זוכה בכשרה (חוליו נה.)

הדרן עלך הרואה כתם

מאי שנא מהא דתניא ב' נשים כו'. תימה מה דומה להך דלעיל דהכא אין לתלות בזו יותר מבזו אבל לעיל אין לתלות בראשונה הואיל ובדקה ואומר ר"ת דברייתא איירי שנתעסקה בלפור

> הואיל ונתעסקה ובשביל חברתה אנו מטמאין הראשונה שהיא טהורה גמורה גם למעלה אע"פ שהראשונה בדוקה נטמאנה הואיל ושניה תולה בה לענין דינא:

> אין לך כל ממה וממה. הכל לל משום דהכא בעי למימר מטה אפילו של איש שאין בה כמה טיפין של דם מאכולת אם כן ה"נ של אשה יש לנו לתלות במאכולת אבל בסמוך לא איירי אלא בשל אשה להכי נקט סדין: (כ) וכדבריו אנו מודים. ומיהו היכא דהרגה הרבה מאכולת או פשפש תולה כפי מה שהרגה מידי להוה חשוק של טנחים: עיר שיש בה חזירים אין חוששין בכתמים. אומר רשב"ם דאפי׳ יותר מכגרים ואפי׳ מן החגור ולמטה ואפילו לא נתעסקה ואין לה מכה שיש לה להגלע ולהוציא דם מיהו אור"י דאין לסמוך על זה עכשיו להקל כשמולאה כתמים במקום שחין רגילות ליגע בהן חזירים וכן מנהג דלא תלינן ומיהו במקום שיש רגלים לדבר שיש לתלות בחזירים

נקט סדין וסדין כדבסמוך וכיולא בהן תלינן כדקאמר הש"ס: כיו

בעיניכם ישלא אמרו חכמים הדבר להחמיר אלא להקל שנאמר יואשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה דם ולא כתם "עד שהוא נתון תחת הכר ונמצא עליו דם עגול מהור משוך ממא דברי ר"א ברבי צדוק: גבל תנינא להא דת"ר "מעשה ותלה ר"מ בקילור ורבי תלה בשרף שקמה: או שישבה: ישבה אין לא ישבה לא תנינא להא דת"ר "עברה בשוק של מבחים ספק ניתו עליה ספק לא ניתו עליה תולה יספק עברה ספק לא עברה ממאה: הרגה מאכולת: הרגה אין לא הרגה לא מתני' מני רשב"ג היא דתניא הרגה תולה לא הרגה אינה תולה דברי רשב"ג וְחכ"א בין כך ובין כְּך תולה אמר רשב"ג לדברי אין קץ ולדברי חברי אין סוף לדברי אין קץ שאין לך אשה שמהורה לבעלה שאין לך כל ממה וממה שאין בה כמה מיפי דם מאכולת לדברי חברי אין סוף שאין לך אשה שאינה מהורה לבעלה שאין לך כל סדין וסדין שאין בו כמה מיפי דם אבל גראין דברי ר' חנינא בן אנמיגנום מדברי ומדבריהם שהיה אומר עד כמה היא תולה עד כגרים של פול וא ולדבריו אנו מודים ולרבנן דאמרי תולה עד כמה אמר ר"נ בר יצחק יתולה בפשפש ועד ייכתורמום ת"ר פשפש זה ארכו כרחבו ומעמו כריחו ברית כרותה לו שכל המוללו מריח בו ארכו כרחבו לענין כתמים מעמו כריחו לענין תרומה ∞דתנן לאו שמעם מעם פשפש בפיו ה"ז יפלום מנא ידע מעמו כריחו ואכתי מנא ידע ברית כרותה לו שכל המוללו מריח בו אמר רב אשי "עיר שיש בה חזירים אין חוששין לכתמים אמר ר"ג בְר יצחק יוהא דדוקרת כעיר שיש בה חזירים דמיא: עד כמה היא תולה וכו': אמר רב הונא כגרים אינה תולה פחות מכגרים תולה ורב חסדא אמר יכגרים תולה יתר מכגרים אינה תולה לימא בעד ועד בכלל קא מיפלגי דרב הונא סבר יעד ולא עד בכלל ורב חסדא סבר עד ועד בכלל אמר לך רב הוגא איכא עד ועד בכלל ואיכא עד ולא עד בכלל והכא לחומרא והכא לחומרא ורב חסדא אמר לך בעלמא אימא לך לחומרא אמרינן לקולא לא אמרינן והכא כדרבי אבהו בא"ר אבהו כל שיעורי חכמים להחמיר חוץ מכגרים של כתמים להקל איכא דאמרי לה להא שמעתא באפי נפשה רב הונא אמר כגרים כיתר מכגרים ורב חסדא אמר כגרים כפחות מכגרים וקמיפלגי בעד ועד דהכא כדאמריגן מיתיבי

שתיהן טמאות. ולא תלינן אחד מן הכתמים בלפור ואע"ג דאיכא למתלי. וה"נ אע"ג דבדקה לימא שתיהן טמאות דאימור לאו יפה בדקה: סלע יסירה. ומאי חזית דתלית ליה לסלע יתירה דטמאה בהך תלייה בהך זו אחר זו ואם היתה נשאלת הראשונה היינו מטהרין אותה הלכך שתיהן טמאות אבל הכא טומאה תלויה בהך דלא בדקה: שלשה מלומות. זה על נב זה: יכולה למלות.

כדמפרש עברה בשוק של טבחים:

בותני' עד כמה היא סולה. בדם מאכולת: כגרים. אבל טפי מהכי אין דם מאכולת כל כך גדול ובהכי מיהא תלייה: ואע"פ שלא הרגה. ורבי חנינא פליג אדרבנן דקאמרי הרגה אין לא הרגה לא: ותולה בבנה ובבעלה. אם יש בהם מכה: ואם יש בה מכה. יבשה וראויה להגלע כלומר להתלחלח ולהוליא דם תולה: גבו' קילור. הפלשטור"ה הדום: לה ישבה לה. ולה אמרינו דלמא ישבה ולאו אדעתה: לדברי אין קד. שאיני נותן שיעור ואם לא הרגה אפילו כחרדל טמאה. ולדברי חברי אין סוף שהם מקילין יותר מדאי דאפילו לא הרגה תולה ואין נותנין שיעור אלא אפילו כסלע תולה או יותר: עד כגרים. ואפילו לא הרגה ויתר מכגרים לא ואפילו הרגה ולדבריו יש לטמא כגרים ועוד ולטהר פחות מכגרים: עד כמה. כלומר וכי אפשר לתלות כתם גדול במאכולת: אמר ר"נ תולה בפשפש עד כתורמום. כתם רחב כתורמום יכולה לחלות ולא במאכולת אלא בפשפש שמה פשפש הרגה שכתמו גדול. פשפש פונייש״א בלע״ז: ברים כרותה לו. כלומר ריחו נודף ומבחיש וכל המוללו על כרחו מריח ריחו: לענין כתמים. דאי הוה כתם ארכו כרחבו אפילו יותר מכגרים תלינן בפשפש: או שטעס טעס פשפש. באוכל תרומה מיירי. מי וכ״ש חולין דהא שרך הוא אלא האי דנקט תרומה משום דפליגי לעיל מיניה אמרו לו נטמאת ונטמאת התרומה ר"א אומר יבלע ר' יהושע אומר יפלוט אבל (4) אומר לו טמא היית וטמאה היתה התרומה או שנודע שהוא טבל או שטעם טעם פשפש לתוך פיו ה"ז יפלוט הואיל ועד שלא נתנה לתוך פיו אירע בה פסול זה לא חיישינן להפסד תרומה: מנא ידע. טעם פשפש: וחכתי מנח ידע. והלח לח הריח בו: חזירים. אוכלים שקלים ורמשים ומתיזים דם: דדוקרת. טבחים הרבה ואשפות ושקלים מלויין בה: והכא לחומרא. הילכך עד ולא עד בכלל דאי עד ועד בכלל הוה ליה קולא דקתני עד כגרים תולה וקיימא לן באלו טריפות (חולין נה.) דבכל עד אזלינן לחומרא אי עד ועד חומרא הוא אזלינן בתריה ואי עד ולא עד חומרא הוא אולינן בתריה: אמרי לה באנפי נפשה. ולאו אמתני׳: ה״ג וקמיפלגי בעד ועד דהכח. כדחמר רב הוגח לחומרה כדאמריגן בכל דוכתי הלכך עד ולא

עד בכלל ולרב חסדא כרבי אבהו:

טאת כבות בשק פאר המדורים אם מצאה כתם שאינו מצוי שיהו חזירים מתיוין דם אבל אין לומר דלטהרות דוקא קאמר כשיש לתלות בחזירים. ודדוקרת דקאמר לאותם שעושים בה טהרות בימי רב נחמן ג'(אלא נוראה דהאינו אין לתלות בחזירים אם מצאה כתם שאינו מצוי שלאו היינו לבני בכל אלא לשאר מקומות שעושין בו טהרות) דהא לטהרות מחמרינן טפי מלבעלה וכיון דתלינן לטהרות לחזירים כ"ש לבעלה: א. בכאה דצייל וכיון שבכלל דבריו דבריטו ודברים משו"ה בכאין דבריו ודמיא לההיא וכיר. בן נדצייל פירשב"ם) גן צייל כמו אבוני דמחת דלמר רבא לעיל ודף גי ע"א) דאם שלדו היימס טמאיז וע"ד דניימ לעניו טהרוס האתר ולאו הייט וכיר.

בוד א מיי׳ פ״ט מהל׳ איסורי שו א מדיי פייט מההי חיסורי ביאה הלכי"ו סמג לאוין קיח טוש"ע יו"ד סיי קל סעי כה: יז ב ג מיי שם הלי כז

:טוש"ע שם סעי' יח יח ד מיי׳ שם הל׳ כג טוש״ע

יח ד מיי׳ שם הכי כג טוש״ע שם סעיף ה: יש ה מיי׳ שם הלי כד טוש״ע שם סעי׳ יט: ב ו ז מיי שם הלי כב

טוש"ע שם פעי יח: ז ח מיי שם פ"ד הלי יח פמג שם טוש"ע שם פעיף לד: בב ט מיי׳ שם פ״ע הל׳ כו סמג שם טוש"ע שם

בג י מיי׳ (הל׳) שם טוש״ע שם בד כ טוש"ע שם סעי' ז: בה ל מיי פ"י מהל'

מרומות הלי"ג: בו מ מיי פ"ט מהל' איסורי ביאה הל' כח סמג לאוין קיא טוש"ע יו"ד סי קל סעי

בו ב מיי שם הלי כג טוש"ע שם פעיף ה:

תום' הרא"ש

המומין. וכן לענין טריפות בא הלוקח להוציא מיד המוכר אבל לחייב השני לא: **ואי**ן בו אלא סלע כו׳. תימה מאי פירכא היא זו שאני הכא דהי מינייהו מפקת אבל לעיל שבדקה הראשונה למה נטמאה. ותירץ ר"ת דהכא מירי תוריך א"ת דהכא מיירי
שנתעסקה האחת תחלה
ואח"כ חברתה ואפ"
נתעסקו ביחד אי אפשר
לצמצם שלא התחילה
האחת תחלה וא"כ היה לנו
לתלות דע צפור בראשונה ולטהרה כהך דלעיל שהיתה בדוקה ומשני כיון שהיותה בוזקה ומשני כיון דאיכא סלע יתירה איכא לתלות בזו כמו בזו אע"ג דהתחילה קודם חברתה לתלות בזו כמו בזו אע"ג דהתחילה קודם חברתה אימור לא בא מיד דם הצפור עליה אבל לעיל הבדוקה בחזקת טהרה היא: ל**א** ישבה לא. פי׳ לא ידעה כל מטה ומטה ובסמוך נקט כל סדין וסדין משום דעכשיו קאמר אין לך כל מטה ומטה של איש ואשה שאין בו כמה טיפי דמים . של מאכולת. וא״כ של אשה נמי יש לתלות במאכולת כמו מטה של איש והדר כולם בדם מאכולת: וכדבריו אנו מודים. פי׳ ר"מ דבכלל דבריו דבריהם לדבריו דהיכא (דהיכינה) במסכת אבות רואה אני את דברי ר' אלעזר בן ערך מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם: **עיר** שיש בה חזירין אין חוששין לכתמים. 3) פירש״י אפי׳ לא עברה בשוק של טבחים יאפי׳ אין מכה עליה ואפי׳ מחגור ולמטה כיון דשכיחי בה חזירין שהן מנקרין באשפה ומתיזין דם נבילות וטריפות הוי בכל פעם כאילו עברה בשוק של